

สรุปผลการทดลอง

ไอโคไซน์ที่เครื่องจากเปลือกส่วนหัวของถุงกุลาคำ ได้ทำการกำจัดหนู่อะซิติลในสภาวะบรรยายกาศ ปกติมีคุณสมบัติในการขับยั้งจุลินทรีย์ได้ดีกว่า ไอโคไซน์ที่เครื่องจาก ได้ทำการกำจัดหนู่อะซิติลในสภาวะ สุญญากาศและสภาวะที่มีไนโตรเจน เนื่องจากไอโคไซน์ที่เครื่องได้ในสภาวะดังกล่าวมีระดับของการกำจัดหนู่อะซิติลสูงกว่า คือให้ผลการขับยั้งจุลินทรีย์ *E. coli*, *S. aureus* และ *C. albicans* โดยมีค่า MIC เป็น 625, 625 และ 313 พีพีเอ็ม ตามลำดับ

ไอโคไซน์ที่ถูกลดขนาดโดยการย่อขึ้นด้วยวิธีทางเคมีมีกรรมการขับยั้งเชื้อสูงกว่า ไอโคไซน์ที่ไม่ถูกย่อขึ้น แต่การขับยั้งแบคทีเรียไม่แตกต่างจากไอโคไซน์ที่ไม่ถูกย่อขึ้น ในขณะที่ ไอโคไซน์ที่ถูกย่อขึ้นด้วยเอนไซม์ ไอ

ไซไซม์ ไคตินีส และป่าเป่นไม่ได้แต่คงกิจกรรมการขับถ่ายจุลินทรีย์ที่เกนีอกว่าไคโตแซนที่ไม่ถูกย่อย ดังนั้น ขนาดของไคโตแซนไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการขับถ่ายจุลินทรีย์ในการผ่านไคโตแซนที่เครื่องจากเปลือกส่วนหัวของถุงกุลาคำในสภาวะการทดลองครั้งนี้

ตัวทำละลายที่มีผลทำให้ไคโตแซนมีกิจกรรมการขับถ่ายจุลินทรีย์สูงสุดคือกรดอะซิติก ผลการขับถ่ายจะเกิดได้ดีที่สุดที่พีเอชต่ำกว่า 6.5 ส่วนการนำไคโตแซนไปผ่านความร้อนที่อุณหภูมิ 72, 100 และ 121°C เป็นเวลา 10 นาที ไม่มีผลทำให้กิจกรรมการขับถ่ายจุลินทรีย์ของไคโตแซนเปลี่ยนแปลง ไคโตแซนที่ระดับความเข้มข้น 156 ถึง 1250 พีพีเอ็ม สามารถลดจำนวนจุลินทรีย์ลงได้ยิ่งรัวเร็วขึ้นกับระดับความเข้มข้นที่ใช้ แต่แบคทีเรียสามารถอุดลัมมาเจริญได้อีกเมื่อเวลาผ่านไป ในขณะที่ไม่พบการเจริญกลับมากของยีสต์

ไคโตแซนที่เครื่องจากเปลือกส่วนหัวของถุงกุลาคำให้ผลการขับถ่าย *E. coli*, *S. aureus*, *C. albicans* และ *A. niger* ได้ดีเทียบเท่าไคโตแซนที่หลักทางการค้าซึ่งมีระดับการกำจัดหมู่อะซิติลร้อยละ 90 และให้ผลการขับถ่ายจุลินทรีย์ดังกล่าวเหนือกว่าไคโตแซนทางการค้าซึ่งมีระดับการกำจัดหมู่อะซิติลร้อยละ 80 แต่ให้ผลการขับถ่าย *P. fluorescens*, *B. cereus* และ *Lactobacillus* sp. ได้น้อยกว่าไคโตแซนทางการค้าที่ทุกระดับการกำจัดหมู่อะซิติก ส่วน *Salmonella* sp. สามารถล้านทานการขับถ่ายโดยไคโตแซนที่เครื่องไม้ได้ และไคโตแซนทางการค้าที่ทั้งสามชนิด โดยภาพรวมไคโตแซนที่ได้จากเปลือกส่วนหัวของถุงกุลาคำสามารถลดขับถ่ายยีสต์และราได้ดี และมีคุณสมบัติในการขับถ่ายจุลินทรีย์เหนือกว่าไคโตแซนทางการค้าที่มีระดับการกำจัดหมู่อะซิติลร้อยละ 70 ส่วนการขับถ่ายแบคทีเรียไม่ดีเท่าไคโตแซนทางการค้าที่มีระดับการกำจัดหมู่อะซิติลร้อยละ 80 และ 90 แสดงว่าการขับถ่ายแบคทีเรียจะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อไคโตแซนมีระดับการกำจัดหมู่อะซิติลสูงกว่าร้อยละ 75

ไคโตแซนที่เครื่องจากอาหารทดลองนี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพผนังเซลล์โดยเฉพาะ outer membrane ของ *E. coli* เกิดรุ้ง มีผลทำให้เซลล์บางส่วนแตก และถูกทำลาย อย่างไรก็ตามไคโตแซนที่ได้ดีไม่มีความเป็นพิษต่อเซลล์มะเร็งชนิด HT-29 human colon adenocarcinoma cell line ในทุกระดับความเข้มข้นที่ใช้ในการทดสอบ

แนวทางการใช้ประโยชน์ของไคโตแซนที่เครื่องจากเปลือกส่วนหัวของถุงกุลาคำ

จากการวิจัยขึ้นนี้ทำให้ทราบว่าไคโตแซนจากเปลือกส่วนหัวถุงกุลาคำสามารถลดขับถ่าย ยีสต์และราได้มากกว่าแบคทีเรีย จึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับอาหารที่มีปัญหาเนื่องจากเชื้อร้าย เช่น อาหารแห้ง ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ อาหารที่มักเสียบริเวณผิวน้ำ โดยอาจจะนำมายใช้เป็นส่วนผสมในวัสดุที่ใช้เคลือบผิวน้ำอาหาร หรือใช้เป็นส่วนผสมในอาหารได้ เนื่องจากไคโตแซนที่ได้จากเปลือกส่วนหัวถุงกุลาคำไม่สูญเสียกิจกรรมการคัดจุลินทรีย์ เมื่อในความร้อนสูง จึงสามารถนำมาร่วมกับอาหารก่อนการบรรจุรูปได้ นอกจากนี้ ไคโตแซนมีคุณสมบัติเป็นสารให้ความหนืดที่ดีจึงสามารถใช้เป็นสารที่ช่วยปรับปรุงเนื้อสัมผัสของอาหารในขณะเดียวกันก็เป็นสารขับถ่าย เชื้อจุลินทรีย์ไปด้วย ทำให้ผลการใช้สารเคมีในการเก็บรักษาอาหารส่างผลให้ดันทุนลดลง ทั้งยังคงกับความต้องการของผู้บริโภคอีกด้วย นอกจานนี้ขับถ่ายสามารถนำไปใช้ในด้านเกษตรกรรมได้ โดยเฉพาะในการปรับปรุงด้วยที่จะใช้กับการคิดเห็น *Candida albicans* เนื่องจากไคโตแซนจากเปลือกส่วนหัวถุงกุลาคำสามารถลดขับถ่ายยีสต์ชนิดนี้ได้ดีมาก หรือแม้กระทั่งใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอางค์เพื่อลดการใช้ยาแก้เสีย kem ในผลิตภัณฑ์เหล่านี้